

41999D0018

22.9.2000

ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

L 239/421

РЕШЕНИЕ НА ИЗПЪЛНИТЕЛНИЯ КОМИТЕТ
от 28 април 1999 година
за подобряване на полицейското сътрудничество при предотвратяването и разкриването на престъпления

(SCH/Com-ex (99) 18)

ИЗПЪЛНИТЕЛНИЯТ КОМИТЕТ,

като взе предвид член 132 от Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген,

като взе предвид член 39 от посочената по-горе конвенция,

в желанието си да продължи усилията за подобряване условията за трансгранично полицейско сътрудничество,

като взе под внимание решението на изпълнителния комитет от 16 декември 1998 г. (документ SCH/Com-ex (98) 51, Rev.3),

РЕШИ:

Одобрява принципите за полицейско сътрудничество при предотвратяване и разследване на престъпления, така както са изложени в нотата на председателството (SCH/I (98) 75, Rev.5) от 28 април 1999 г.

Съставено в Люксембург на 28 април 1999 година.

Председател

C. H. SCHAPPER

SCH/I (98) 75, Rev.5

Относно: Прилагане на член 39 от конвенцията: подобряване на полицейското сътрудничество при предотвратяване и разследване на престъпления

Подобряването на полицейското сътрудничество при разследване на престъпления е една от целите, които си е поставило германското председателство. По време на срещата на 14 септември 1998 г. германското председателство представи нотата (SCH/I (98), Rev.5), в която излага проблемите и предлага възможните решения.

Всички делегации се обединиха около становището, че пропуските в полицейското сътрудничество при разследване на престъпления могат да бъдат чувствително преодолені с помощта на единно тълкуване на разпоредбите на конвенцията и на прилагане на същата, което да съответства на целите ѝ.

Шенгенските държави се съгласиха, че подобряването на полицейското сътрудничество при преследване на престъпления не трябва да накърнява правомощията на съдебните органи.

В краткосрочен план е възможно да бъдат реализирани следните решения:

1. Съставяне на специален списък

За целите на прилагане на член 39 от Конвенцията и с оглед подобряване разследването и превантивната борба срещу престъпления полицейските служби на шенгенските държави могат да обменят информация, при условие че:

- осъществяването на обмена на информация не изисква принудителни мерки,
- той се разрешава от националното законодателство на замолената договаряща страна и че изпълнението на операциите не е в изключителните правомощия на съдебните органи, нито се подчинява на определен разрешителен режим.

Подобряването на разследването и предотвратяването на престъпления ще се постигне чрез сътрудничество между полицейските органи на шенгенските държави без намесата на съдебните органи в случай на основателно подозрение или конкретна опасност, особено чрез изпълнение на изброените в посочения по-долу списък стъпки. Този списък не е изчерпателен. Въпросните стъпки се изпълняват доколкото националното право на замолената държава и това на молещата държава позволяват това:

- установяване самоличността на притежателите на моторни превозни средства и на водачите им;
- запитвания, които се отнасят до свидетелства за право да се управляват моторни превозни средства;
- издирване на временни и постоянни адреси;
- установяване самоличността на телефонни, факс и интернет абонати, доколкото се отнася до публично достъпен номер;
- събиране на информация от полицията на доброволна основа от засегнатите лица (*);
- проверка на самоличността;
- предаване на информационни данни, които произтичат от информационни системи или от документи на полицейските служби, доколкото това се позволява от разпоредбите в областта на защитата на данните;
- изготвяне на планове и координиране на мерките по издирване, както и започване на спешни издирвания (независимо от издирването с помощта на Шенгенската информационна система — ШИС);

(*) За Австрия, Германия и Нидерландия в съответствие с тяхното национално законодателство: доброволен разпит от полицията.

- проследяване произхода на вещи, по-специално на оръжието и превозните средства (проследяване на мрежите за продажби);
- констативен протокол (констатиране на място на вредите, които са причинени на превозните средства в случай на пътно произшествие, последвано от престъплението бягство от мястото на произшествието, следи от опити за заличаване на текст от документите и т.н.).

Освен това всяка шенгенска държава може в отношенията си с една или няколко други държави да определи в съответствие с член 39 от конвенцията други области, които могат да бъдат обект на полицейско сътрудничество, без намесата на правосъдието.

2. Прилагане на разпоредбата, която се отнася до необходимостта от съгласие на съдебните органи (член 39, параграф 2)

Срочното използване на информацията като доказателствено средство в рамките на дадено наказателно производство е възможно, само ако замолената държава се откаже да изиска официална съдебна молба, която да бъде добавена към вече предадената полицейска молба. Ограничените ресурси, с които разполагат органите на наказателното преследване, следва да се заделят за решаването на неотложни проблеми в борбата с престъпността и не би трябвало ненужно да бъдат заявявани във връзка с получаването на разрешения.

От друга страна, член 39, параграф 2 не предписва условията, при които следва да се търси съгласието на съдебните органи, с цел използване на информацията като доказателствено средство в рамките на наказателно производство. Следователно държавите са свободни да организират процедурата, която следва да се приложи за получаването на такова съгласие.

Шенгенските държави се обединиха около тезата, че полицейските или съдебните органи могат да предават молбите за разрешение и отнасящите се до тях съдебни поръчки с всякакви средства, които им осигуряват бързина на предаването, при условие че предаването оставя писмена следа, която позволява да се определи произходът на документа (например факс, електронна поща).

3. Опростяване на процедурите

Опростяването на процедурите позволява също така да се ускори разследването на престъпления, по-точно при неотложните случаи. Като пример може да се приведе възприетото решение при двустранни споразумения между две шенгенски държави, което предвижда, че в случай на непосредствена опасност полицейските органи могат пряко да си сътрудничат по искане на правоприлагащите органи, като прибягват до разпити, обиски и изземване на вещи.

Въз основа на придобития опит по прилагането на такива или подобни споразумения шенгенските държави ще проучат дали процедури от този тип могат да се разработят за отношенията между всички шенгенски държави.
